

ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΤΗΣ
ΖΑΗΘΕΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ-ΔΙΑΘΗΚΗ-ΝΟΜΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1893

ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

ΤΗΣ

ΖΑΠΗΕΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ-ΔΙΑΘΗΚΗ-ΝΟΜΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1893

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐθνικῆς περιουσίας
Κ. Ζάππα καὶ περὶ τῆς διαθήκης αὐτοῦ. *

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ
Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1891 καὶ 19 Ἰου-
λίου 1891 διαθήκην τοῦ αἰοιδίμου Κωνσταντίνου Ζάππα, δι' ἧς
ἐγκαθιστᾷ κληρονόμον αὐτοῦ τὸ Κράτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασι-
λείου, συνιστῶν δὲ διάφορα κληροδοτήματα διορίζει ἐκτελεστὰς
τῆς διαθήκης του διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν
ἀνεψιῶν αὐτοῦ Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα, τοῦ Προέδρου
τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ
τοῦ προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμ-
πίων καὶ κληροδοτημάτων, καὶ τὴν συνεπείᾳ ταύτης γενομένην
ἀποδοχὴν τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ δημοσίου μὲ τὸ εὐεργέτημα
τῆς ἀπογραφῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἡ διαχείρισις τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐθνικῆς περιουσίας Κ. Ζάππα
θὰ γίνηται κατ' ἴδιον τρόπον, ἥτοι διὰ τῆς εἰρημένης πενταμε-
λοῦς ἐπιτροπῆς, ἐνεργούσης ὑπὸ τὸν τίτλον «Ζάππειος Ἐπιτροπὴ»
καὶ κατὰ τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ σαφέστερον ὀριζόμενα.

* Ἐδημοσιεύθη μετὰ τῆς μνημονευομένης διαθήκης τοῦ Κωνσταντίνου
Ζάππα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 217 φύλλῳ τοῦ Α' Μέρους, Α' Τεύχους τῆς Ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1892.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς καὶ τὴν παριστᾷ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ καθ' ἀπάσας τὰς σχέσεις αὐτῆς.

Τὰ ἐν Ἀθήναις διαμένοντα τρία μέλη τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κωνστ. Σημαντήρας, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Π. Σαρσέντης, μὴ ὑπάρχοντος Προέδρου, καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων κ. Στέφανος Δραγούμης, ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ Ἀντιπροέδρου, καταργηθείσης τῆς θέσεως ταύτης, ἀπαρτίζοντα νομίμως τὴν Ζαππεῖον Ἐπιτροπὴν, τῶν ἐτέρων δύο μελῶν Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα ἀποδημούντων, κληθήσονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἵνα παρχλάθωσι τὴν διαχείρισιν τῆς κληρονομικῆς περιουσίας.

Ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος πᾶν δικαίωμα αὐτοῦ ὡς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμου τοῦ Κωνστ. Ζάππα πρὸς διεκδικήσιν τῶν δικαίων τῆς κληρονομίας κατὰ παντὸς τρίτου.

Ἡ διαθήκη τοῦ Κωνστ. Ζάππα δημοσιευθήσεται μετὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Τατοίῳ, τῇ 24 Ἰουνίου 1892.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΑΠΠΑ

Τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον μᾶς διδάσκει «γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐ γὰρ οἶδατε τὴν ὥραν οὐδὲ τὴν στιγμὴν, ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται». Τὴν θεῖαν ταύτην διδαχὴν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Εὐαγγελίου ἔχων ὑπ' ὄψιν, θεωρῶ χρέος μου, ὡς ἄνθρωπος ὑποκείμενος εἰς τὸν νόμον τῆς φύσεως, νὰ τακτοποιήσω τὰ τῆς περιουσίας μου διὰ τῆς παρούσης ἰδιοχείρου διαθήκης.

Α') Καὶ πρῶτον μὲν παρακαλῶ μετὰ συντριβῆς καρδίας τὸν φιλεύσπαγγλον Θεὸν διὰ μὲ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας μου εἰς τὰς ὁποίας ὡς ἄνθρωπος ὑπέπεσα ἔργῳ, λόγῳ ἢ διανοίᾳ. Συγχωρῶ καὶ ἐγὼ τοὺς μὲ ὁποιονδήποτε τρόπον μὲ ἀδίκησαν, μὲ ἐβλάψαν, ἢ μὲ ἐπίκραναν, καὶ παρακαλῶ ὅλους νὰ μὲ συγχωρέσουν ἐπίσης δι' ὅσα θεληματικῶς ἢ ἀθελήτως τυχὸν τοὺς ἀδίκησα, τοὺς ἐβλάψα ἢ τοὺς ἐπίκρανα.

Β') Εἶμαι ἐκ πατρὶς Ἡπειρώτης, πολίτης Ἑλλήν, δημότης Τρικκάλων, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, καὶ εὐρίσκομαι σήμερον εἰς τὰ ἐβδομηῆντα ἑπτὰ ἔτων τῆς ἡλικίας μου, ἔμεινα πρὸ πολλοῦ ἄνευ γονέων, δὲν ὑπανδρεύθην καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχω οὔτε ἀνιόντας συγγενεῖς, οὔτε κατιόντας· διὰ τοὺς πλαγίους συγγενεῖς μου ἀναφέρω κατωτέρω.

Γ') Ἡ περιουσία μου εἶναι ἐλευθέρᾳ ἀπὸ κάθε βάρους ἢ ὑποχρέωσιν καὶ ἀποκλειστικῶς ἰδιοκτησία μου, τὴν ὁποίαν μὲ τὴν

εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου διὰ τῶν ιδρώτων μου ἀπῆλαυσα καὶ ἡ ὁποία σήμερον εἶναι ἡ ἐξῆς κινητὴ καὶ ἀκίνητος. Ἡ ἀκίνητος περιουσία μου συνίσταται ἀπὸ τὰ ἐξῆς.

1) Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήματά μου, τὸ κτῆμά μου Μεγάλα Καλύβια εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τρικκάλων, ἡ Μικρὴ Πολιάνα μὲ τὸν νερόμυλον, συνορεύουσα μὲ τὰ Μεγάλα Καλύβια, ἡ Μαγουλίτσα καὶ Μπαλτσάκι συνορεύονται μὲ τὴν Μικρὰν Πολιάνα, αἱ Καρυαὶ συνορεύονται καὶ αὐταὶ μὲ τὰ Μεγάλα Καλύβια, Ἁγία Κυριακὴ συνορεύεται ταῖς Καρυαῖς, τὰ τρία τέταρτα τῆς Παπαράντζας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τρικκάλων, δώδεκα οἰκίαι ἐντὸς τῆς πόλεως Τρικκάλων, Ταουσιάνη, Τεκέλη, Ψυχικόν, Μπακράτση μὲ Σουγιουτλῇ καὶ τὰ τέσσαρα κτήματα ταῦτα εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λαρίσσης. Ἡ Λαζαριμπούγα, αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φερσάλων, Καρδίτσομάγουλα ὁμοῦ μὲ τὰς Μεταραγκητάδες, ὅπου ἡγόρασα ὕστερα, καθὼς καὶ ἄλλα στρέμματα εἰς χωράφια Τουρκῶν, ὅλο ὕστερα ἀγορασμένα καὶ τὰ ὅποια ὅλα συνενόονται μὲ τὴν Καρδίτσομάγουλαν ἓνα σῶμα, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρδίτσης.

2) Ἐδῶ εἰς τὴν Ρουμανίαν ἔχω τὸ εἰς Καλαράσιον κατὰστημα, ἀτμόμυλον, ἀλευροποιεῖον ὀνομαζόμενον φάμπρικα Ὀλύμπια εἰς τὸν νομὸν Ἰαλομίτσης, τὸ ὅποιον σύγκειται ἀπὸ ἀποθήκας, φούρνους, καπηλεῖα, σπίτια, ὅλα εἰς μίαν περιφέρειαν, ὡς διαλαμβάνουν τὰ ἀγοροέγγραφά μου.

3) Ἡ κινητὴ δὲ περιουσία μου συνίσταται ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐργασιῶν τόσον τὰ ὅσα ἔχω εἰς τὰ δύο καταστήματά μου, τὸ εἰς Βροσθένιον πνευματοποιεῖον καὶ ἀλευροποιεῖον καὶ εἰς τὸ Καλαράσιον ἀτμόμυλον, διὰ τὸ ὅποιον κρατῶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον εἰς κατάστιχον διὰ χειρός μου καθὼς καὶ ὅσα ἔχω εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Ρουμανίας τραπεζίτην κύριον Χριστοφῆ Λ. Ζερλέντην, μὲ τὸν ὅποιον ἐργάζομαι πρὸ πολλοῦ καὶ ἔχω τρεχούμενον λογαριασμὸν ἰδιαίτερον, τὸν ὅποιον κρατῶ ἰδιοχείρως μου εἰς βιβλίον, συμφώνως καὶ μὲ τὰς ἐπιστολάς του καὶ μπιλάν-

τσα του κατ' ἔτος προσέτι ἔχω μὲ τὸν ἴδιον κύριον Ζερλέντην καὶ συνεταιρισμὸν πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1884 μέχρι τοῦ 1890 Δεκεμβρίου 31 καὶ τώρα πάλι τὸ ἐξανένεωσα διὰ τρία ἔτη ἀπὸ 1891 Ἰανουαρίου πρώτη καὶ μέχρι τοῦ 1894 Ἰανουαρίου πρώτη διὰ τραπεζιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ἐργασίας, διευθυνομένας εἰς ὅλο τὸ διάστημα παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ κατέθεσα εἰς αὐτὸν διὰ τὸ μεριδίον μου τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ὅλου ἐγὼ ἓνα ἑκατομμύριον φράγκα χρυσᾶ ἀρ. 1,000,000. μὲ τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας, οἱ ὅποιοι διαλαμβάνουν εἰς τὸ μεταξὺ μας ἰδιωτικὸν συμβόλαιον, τὸ ὅποιον κρατῶ εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου.

4) Ὅλα ἐκ τῆς κινητῆς περιουσίας μου ὅσα ἔχω καταθεμένα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἔχω εἰς αὐτὴν τριάντα μετοχὰς 30 τῆς ἰδίας Τραπεζῆς, προσέτι ἔχω καὶ χιλίας τετρακοσίας τρεῖς 1403 μετοχὰς τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς—Πελοποννήσου, τὰς ὁποίας παρέδωκεν ἐπ' ὀνόματί μου ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα, ὡς διαλαμβάνει ἡ ἀπόδειξις τῆς ὑπὸ χρονολογίαν Ἀπριλίου 10 καὶ ἔτος 1886 εἰς τὸν ρηθέντα σιδηροδρόμον εἶμαι συνιδρυτὴς διὰ τέσσαρας πόντους καὶ ἔχω μετρήσει μέχρι σήμερον δραχμὰς διακοσίας σαράντα πέντε χιλιάδας πεντακόσια τέσσαρα, 245,504.

5) Τόσον διὰ τὰ ἄνω ρηθέντα καθὼς καὶ δι' ὅλην τὴν κινητὴν περιουσίαν μου κρατῶ ἰδιαιτέρας σημειώσεις καὶ λογαριασμοὺς ἰδιοχείρους μου εἰς τὸ ἰδιαίτερόν μου βιβλίον, ὅπου εὐρίσκεται μὲ τὰ ἄλλα χαρτιὰ μου.

6) Νὰ ᾔηνε δὲ γνωστὸν ὅτι δὲν ἔχω οὐδέποτε συνήθειαν νὰ δανείζωμαι χρήματα ἢ ἄλλον ὁπωσδήποτε λόγον ὑποσχετικοῦ ἐγγράφου καὶ διὰ τοῦτο δὲν χρεωστῶ εἰς κανένα τίποτε.

7) Ἐπειδὴ ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶναι καὶ περνᾷ ὡς ἓνα ὄνειρον, αὐτὸ τοῦτο εἶχον καὶ ἐγὼ ὑπ' ὄψιν, ἐθεώρησα ὅτι ἕκαστος χρεωστεῖ νὰ ἐργάζεται καὶ δυνηθῇ μετὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του κατὰ δύναμιν, πῶς διὰ λόγου, καὶ πῶς διὰ ἔργου νὰ ἀφήσῃ καλὰ ἔχνη πρὸς παρά-

δειγμα τῶν μεταγενεστερων, τὴν πολὺ ὀλίγην δὲ ταύτην κατὰ-
στασιν καὶ ἐγὼ ἐργαζόμενος ἀπὸ τῆς νεαρᾶς μου ἡλικίας ἐπιθυμῶ,
ἔστω καὶ ἐλάχιστον, νὰ φανῶ χρήσιμος, ἐγκαθιστῶν μετὰ τὸν
θάνατόν μου κληρονόμον καὶ διάδοχόν μου τὸ Κράτος τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Βασιλείου ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους, διατάξεις καὶ συνθήκας
ἄνευ δικαιώματος τοῦ ἐγκαθισταμένου κληρονόμου νὰ ζητήσῃ
ἐλάττωσιν τινα τῶν κληροδοτημάτων ἢ μεταβολὴν ὅρου τινὸς
τῆς διαθήκης ταύτης. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῶν διαταγῶν τῆς
παρούσης μου διαθήκης διορίζω καὶ καθιστῶ ἐπιτρόπους καὶ ἐκτε-
λεστάς τῆς παρούσης διαθήκης μου ὑπὸ τοὺς ὀριζομένους δεσμοὺς
καὶ ὑποχρεώσεις τοὺς δύο νῦν ζῶντας ἀνεψιούς μου Χρῆστον καὶ
Ἀπόστολον Ἀθανασίου Χρήστου Ζάππα μέχρι τέλους ζωῆς των
καὶ ἐκ τῶν ἀξιοτίμων ὁμογενῶν τὸν κατὰ καιρὸν πρόεδρον τοῦ ἐν
Ἀθήναις Ἀρείου Πάγου, τὸν κατὰ καιρὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Ἀθήναις
Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸν κατὰ καιρὸν προεδρεύοντα ἀντιπρόε-
δρον τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπῆς, ἢ
ὅποια θὰ ᾖναι εἰς πέντε μέλη, ὅλοι ὁμοῦ θὰ ἀποτελοῦν ἓνα σῶμα
ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ζάππειος Ἐπιτροπὴ». Παρακαλῶ δὲ τοὺς ἀξιοτί-
μους κατὰ καιροὺς ὁμογενεῖς νὰ δεχθοῦν τὸ βᾶρος αὐτό, μετὰ
τὸν θάνατον δὲ τῶν ἄνω ῥηθέντων δύο ἀνεψιῶν μου, Χρήστου
καὶ Ἀποστόλου, θὰ ἀποκατασταίνωνται ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν
πλησιεστέρων κληρονόμων των Ζαππικῆς γενεᾶς, πάντοτε δια-
δοχικῶς ἐκλεγόμενοι παρὰ τῆς ἰδίας Ζαππικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ
πλειονοψηφίας, διὰ νὰ ᾖναι μᾶλλον ἐκ τῶν διακεκριμένων. Παρα-
καλῶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐπιτροπὴν
ταύτην ὡς νομικὸν πρόσωπον.

8) Ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὴν ἔδραν τῆς τακτικῶς
εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θὰ ἐκλέγῃ δὲ
μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς διὰ πλειοψηφίας ἀνὰ κάθε τρία ἔτη τὸν
τακτικὸν πρόεδρόν της καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον, τὸν γραμματέα καὶ
τὸν ταμίαν ἀπὸ τὰ ἴδια μέλη, θὰ διατηρῇ δὲ καὶ ἰδιαίτερον μὲ
μισθὸν γραμματέα χωρὶς νὰ ᾖναι καὶ μέλος, ὁ ὅποιος θὰ εἶναι καὶ

πρόχειρος ταμίας, κρατῶν τακτικὰ βιβλία διπλογραφικῶς δι'
ὅλην τὴν δοσοληψίαν ἐν γένει τῆς καταστάσεως καὶ τῶν κληρο-
δοτημάτων μου καὶ θὰ εὐθύνεται δι' αὐτὸν ὅλη ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ
συνεδριάζῃ κατὰ μῆνα τοῦλάχιστον μὲ ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τρία
μέλη, τὰ ὅποια θὰ ὑπογράφωνται ἰδιοχείρως εἰς τὸν κώδικα τῶν
πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων. Ἀφίνω δὲ εἰς τὴν διάθεσιν ἐκάστου
μέλους τῆς Ζαππείου ταύτης Ἐπιτροπῆς ἀνὰ τρεῖς χιλιάδας
φράγκα κατ' ἔτος διὰ τὰ ἔκτακτα ἐξοδά των, τὰ ὅποια ἀκολου-
θοῦν πάντοτε τοιαύτας ἐργασίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ καλὴν
τάξιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θὰ κλείῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς
ὅλης δοσοληψίας ὀνοματοειδῶς μέχρι ὀβολοῦ καὶ θὰ τοὺς ὑποβάλλῃ
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον παρακαλεῖται νὰ
ἀναθέτῃ τὴν ἐξέλεξίν τους εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. καὶ
νὰ τοὺς ἐπιστρέψῃ πάλιν ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐξελέγξεως,
τότε δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτοὺς καὶ τὴν ἐκθεσιν εἰς
ἰδιαίτερα φυλλάδια διανεμόμενα, διὰ δὲ τῶν ἐφημερίδων συνο-
πτικῶς μὲ μόνον ἰσολογισμόν.

9) Παρακαλῶ τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου
κ. Πρέσβυν ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ ἔλθῃ ἐδῶ εἰς Βρο-
σθένιον νὰ σφραγίσῃ ὅλα τὰ πράγματά μου, συγχρόνως δὲ νὰ
τηλεγραφήσῃ τοὺς ἀνεψιούς μου Χρῆστον καὶ Ἀπόστολον, ὅπου
καὶ ἂν εὐρίσκωνται, διὰ νὰ ἔλθουν ἐδῶ καὶ μετὰ τοῦ κυρίου
Πρέσβεως νὰ ἀποσφραγίσουν καὶ νὰ κάμουν ὅλων τῶν εὐρισκομέ-
νων πραγμάτων δύο καταγραφάς, ὑπογεγραμμένας καὶ ἐπικυρω-
μένας, τὴν μὲν μίαν νὰ στείλῃ ἡ Πρεσβεία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
Κυβέρνησιν διὰ νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὴν Ζάππειον Ἐπιτροπὴν, τὴν
δὲ ἄλλην νὰ κρατήσουν οἱ ἴδιοι καὶ νὰ μείνουν ἐδῶ ἕως ὅτου ξε-
καθαρίσουν καὶ συνάξουν ὅλα ὅσα μοῦ χρεωστοῦνται ἀπὸ διάφορα,
σύμφωνα μὲ τὰ ἐδῶ βιβλία μου καὶ τὰ βιβλία τῶν ἐργοστασίων
μου, ἐδῶ εἰς Βροσθένιον καὶ Καλαράσιον, καὶ πωλήσουν τὰ γεν-
νήματα καὶ ἐμπορεύματα, ὅσα εὐρεθῶν εἰς τὰς ἀποθήκας μου, τὰ
δὲ χρήματα θὰ ἐμβάσουν βαθμηδὸν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ ὅσα

μετρητά και χρεώγραφα, έγγραφα των ιδιοκτησιών μου και άλλα επίσημα και ιδιωτικά θα εὑρεθῶν εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου, καθὼς και ὅσα χρεώγραφα και μετρητά ἰδικά μου μένουν εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ κύριον Χριστοφῆ Λ. Ζερλέντην, τραπεζίτην, σύμφωνα με τὴν μερίδα του, τὴν ὁποίαν κρατῶ εἰς τὸ βιβλίον μου. Τὸ αὐτὸ θέλουν πράξει και ἐκτελέσει ἀπαράλλάκτως και εἰς τὰ Θεσσαλικά κτήματά μου, ὅπως λέγω και διὰ ἐδῶ, θα ἐξελέγξουν τοὺς λογαριασμοὺς τῆς γενικῆς διευθύνσεως και τῶν ἐπιστατῶν ἐκεῖ κτημάτων μου και θα κανονίσουν αὐτοὺς, και κατόπιν θα ἀφήσουν ἀντιπρόσωπον τῆς ἐμπιστοσύνης ὑπ' εὐθύνην των, ὁ ὁποῖος νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν σύναξιν χρημάτων ἀπὸ χρεωστούμενα και ἀπὸ πώλησιν γεννημάτων και θα τὰ ἐμβάσουν βαθμηδὸν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία νὰ τὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως ὁμοῦ με τὰ ἄλλα και ἐδῶ ἐμβασθέντα.

10) Νὰ τυπώσῃ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ τὴν παροῦσαν διαθήκην μου και τὴν διαδῶσῃ εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα μάλιστα μέρη, νὰ τυπώσῃ ἐπίσης τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μου, ὅσα ἐγκρίνη κατὰλληλα, και θέσῃ αὐτὰ εἰς βιβλιάρια, ὡσαύτως νὰ τυπώσῃ και κάμῃ εἰς καλῶς δεμένα βιβλία ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν ἀγορῶν μου, κτημάτων, οἰκίας, καταστήματα και τὰ λοιπὰ ἄνευ ἐξαιρέσεως μεταφρασμένα εἰς τὸ Ἑλληνικόν ὅσα εἶναι ὁθωμανικά χροτζέτια νὰ τὰ τακτοποιήσῃ ὅλα κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον· νὰ ὁροθετήσῃ ὅλα τὰ κτήματά μου κατὰ τάξιν ἐπισήμως με χάρτας και λοιπὰ διὰ νὰ γνωρίζωνται τὰ σύνερά των με τὰ γειτονικά νὰ μὴ δοθῇ ἀφορμὴ φιλονεικιῶν και δίκαι· τὰ δὲ πρωτότυπα νὰ τὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν εἰς τὰ ἀρχεῖά της· τὰ δὲ χρεώγραφα θα πωλήσῃ βαθμηδὸν μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς. Νὰ πωλήσῃ και τὸ ἐν Καλαρασίῳ τῆς Ρουμανίας κατὰστημά μου, τὸ ὁποῖον με κοστίζει με ἐπισκευὰς και καλλωπισμούς, τὰς ὁποίας ἔκαμα μετὰ τὴν ἀγορὰν ἐννέα χιλιάδας εἰκοσάφραγκα χρυσᾶ, ὅλα δὲ τὰ μετρητά θα

ἀφήσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν με τὸν κατὰλληλον τόκον και ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ σηκώσῃ βαθμηδὸν, νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα θα ἐξακολουθῇ ν' ἀγοράζῃ εἰς Θεσσαλίαν, ἅμα παρουσιάζονται εὐκαιρίαι εἰς συμφέρουσαν τιμὴν ἐπ' ὀνόματι και ὡς κεφάλαιον τοῦ κληροδοτήματός μου, διότι θέλω ὅλη ἡ κινήτῃ περιουσία ἄνευ ἐξαιρέσεως νὰ γίνῃ ἀκίνητος εἰς κτήματα ἐντὸς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ὅλα τὰ ὅσα ὑπάρχουν, καθὼς και ὅσα βαθμηδὸν θα ἀγορασθῶν, θα ἐνοικιάζονται ὅλα διὰ δημοπρασίας παρὰ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς διὰ καθὲ τρία ἢ πέντε ἔτη εἰς ἐνοικιαστὰς ἀσφαλῆς, με συμφωνίαν νὰ πληρόνεται τὸ ἐνοίκιον εἰς δύο δόσεις καθὲ ἐξαμηνίαν. Θα κοινοποιηθῇ δὲ πᾶσα νέα δημοπρασία διὰ τριῶν γενικωτέρων ἐφημερίδων πάντοτε ἐξ μῆνας πρὶν τῆς λήξεως τῶν προηγούμενων ἐνοικιάσεων.

11) Ἐκ τῶν ἐτησίων εισοδημάτων μου τῆς ὀλικῆς καταστάσεώς μου ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ θα δίδῃ εἰς τὰ ἐτήσια κληροδοτήματα και εἰς τὰ ἅπαξ ὅσα και εἰς ὅσους κληροδοτῶ, ὡς ἀκολουθῶς ἀναφέρω.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς δύο ἀνεψιούς μου Χρῆστον και Ἀπόστολον Ἀθανασίου Χρήστου Ζάππα, εἰς τὸν μὲν Χρῆστον ἐκληροδότησα δὲ ἀπὸ τῶρα πρὸς χαρὰν του ἓνα κεφάλαιον τοῖς μετρητοῖς δικαιοσίαις ἐβδομήκοντα χιλιάδας φράγκα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε και κατέθεσε πρὸς φύλαξιν και ἀσφάλειάν του εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ τραπεζίτην κύριον Χριστοφῆ Λ. Ζερλέντην, προσέτι δὲ τὸν κληροδοτῶ και κατ' ἔτος εἴκοσι πέντε χιλιάδας φράγκα, οὕτω δὲ ἀναλογοῦνται εἰς τὸν τόκον τοῦ ἄνω ῥηθέντος κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐδῶσα διὰ νὰ τὸ φυλάξῃ ὁλόκληρον και με τὸ ὁποῖον τοῦ γίνεταί ἓνα ἐτήσιον εισόδημα ἀπὸ σαράντα χιλιάδες φράγκα κληρο-

δοτῶ δὲ εἰς τὸν Ἀπόστολον ἐπίσης κατ' ἔτος σαράντα χιλιάδας φράγκα· μετὰ δὲ τὸν θάνατόν των θὰ τὰ λάβουν οἱ κληρονόμοι των συμφώνως μὲ τὸν τρόπον καὶ τακτοποιήσιν μὲ τὸν ὅποιον θὰ ἀναφέρω κατόπιν εἰς τὴν παροῦσαν διαθήκην μου· Εἰς τοὺς ἰδίους ἀνεψιούς μου Χρῆστον καὶ Ἀπόστολον χαρίζω καὶ τὴν εἰς Κέρκυραν πρὸ πολλοῦ ἀγορασμένην οἰκίαν μου, τοὺς χαρίζω ὅλην τὴν ὀπλοθήκην μου, ὅλα τὰ ἐπιπλά τῆς οἰκίας ἐδῶ καὶ ὅσα εἰς τὸ τὸ Βουκουρέστιον ἔχω εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἔχω μὲ ἐνοίκιον, ὅλα τὰ σκεύη, σερβίτσια τοῦ τραπέζιου καὶ ὅλα μου τὰ ζῶα ἄνευ ἐξαίρεσεως, καὶ ὀχήματα.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν μικρότερον υἱὸν τοῦ μακαρίτου Παντελῆ Ἀναστασίου Ζάππα, ὀνομαζόμενον Πέτρον Παντελῆ Ζάππαν, τὸν ὅποιον πρὸ χρόνων σπουδάζω εἰς τὸ ἐν Χάλκῃ σχολεῖον, κληροδοτῶ αὐτὸν νὰ λάβῃ κατ' ἔτος φράγκα εἴκοσι χιλιάδας, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του νὰ δίδωνται ἐτησίως εἰς τοὺς κληρονόμους του διαδοχικῶς.

Ἄρθρον 3.

Ἐνας καὶ ἕως δύο ὁσάκις θὰ ὑπάρχουν ἐκ τῶν ἀρσενικῶν γόνων τῆς Ζαππικῆς γενεᾶς καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταγίνουν εἰς σπουδὴν καὶ μάθησιν ὅποιασδήποτε ἐπιστήμης, νὰ παραλάβῃ αὐτοὺς ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ τοὺς διορίσῃ ὑποτρόφους τοῦ κληροδοτήματός μου μὲ ἀνάλογον μισθοδοσίαν πρὸς συντήρησίν τους διὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὰς σπουδὰς των, πρῶτον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔπειτα εἰς ἀνώτερα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης προτιμώντας πάντοτε τὰ ἥθικώτερα καὶ καταληλότερά των πρὸς μόρφωσιν ἐναρέτου καὶ χρηστοῦ χαρακτῆρος μέχρι τελειοποιήσεως τῶν σπουδῶν των. Ὑποχρεοῦται δὲ ἕκα-

στος τούτων νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ζάππειον Ἐπιτροπὴν κάθε ἐξαμηνίαν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τοῦ Πανεπιστημίου περὶ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς καλῆς διαγωγῆς του, καὶ ἐὰν αὕτη εἶναι καλὴ καὶ ἠθικὴ, τότε νὰ διατηρῇ αὐτὸν μέχρι ἐντελοῦς τελειοποιήσεώς του, ἄλλως δὲ πᾶσα σπουδὴ καὶ μάθησις θεωρεῖται ἄσκοπος καὶ ἐπιβλαβὴς μᾶλλον, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παύεται ἀμέσως ὁ τοιοῦτος.

Ἄρθρον 4.

Κληροδοτῶ τὸν ἐν Λαμπόβῃ Νικόλαον Δημητρίου Ζάππαν ἐνόσω αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ζήσουν νὰ τοὺς δοθοῦν κατ' ἔτος πρὸς χίλια διακόσια φράγκα· κληροδοτῶ εἰς τὴν ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἀνεψιάν μου Μάρω Ἀθανασίου Ζάππα νὰ τῆς δοθοῦν κατ' ἔτος ἕως ὅτου αὕτη ζήσῃ φράγκα χίλια πεντακόσια· κληροδοτῶ δὲ τοὺς ἐν τῇ Μικρῇ Τσέτα Λαμπόβου δύο ἀδελφοὺς Μαρτύρην καὶ Γεώργιον Μαρτύρην, ἕως ὅτου αὐτοὶ ζήσουν, κατ' ἔτος φράγκα χίλια πεντακόσια, καὶ τὸν ἐξάδελφόν των Βασίλειον Χατζῆ Ἀθανάση, ἕως ὅτου αὐτὸς ζήσῃ, κατ' ἔτος πρὸς χίλια φράγκα, καὶ εἰς τὸν ἐνταῦθα γηραλέον καὶ ἀόμματον Κύρην Τζάνες νὰ δώσουν πρὸς διατήρησίν του ἕως ὅτου ζήσῃ κατ' ἔτος πρὸς χίλια φράγκα.

Ἄρθρον 5.

Νὰ συστήσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ διατηρήσουν εἰς τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς μου εἰς τὴν ἐκεῖ ἀγορασμένην οἰκίαν μου ἀπὸ τοὺς πελάτας ἕνα κατὰστημα εἰς τὸ ὅποιον νὰ μανθάνουν τὰ κοράσια νὰ ἐργάζωνται ὅλα τὰ εἶδη τῆς ὑφαντουργίας ἀνάλογα μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ὡσαύτως τὴν ῥαπτικὴν καὶ τὴν πλεκτικὴν, ὁμοῦ δὲ μὲ αὐτὰ νὰ διδάσκωνται τὰ κοράσια καὶ ὀλίγα γράμματα μέχρι τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ σχολείου· ἡ διδασκαλίσα

καθώς και ἡ ὑφάντρια πρέπει νὰ ᾖναι ἡθικωτάτη ἀρίστης διαγωγῆς καὶ ἀφοσιωμένης εἰς τὸ ἔργον τῆς, καὶ ἡ μὲν μία αὐτῶν νὰ διδάσκη τὴν ὑφαντικὴν καὶ ἄλλα εἶδη ἐργοχειρῶν, ἡ δὲ ἄλλη τὰ γράμματα καὶ ῥαπτικὴν. Διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἐργαστηρίου νὰ καταθέσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἀνάλογον πρὸς τὸν σκοπὸν κεφάλαιον διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς πρώτης ὕλης, δηλαδὴ ἐργαλείων, νημάτων, μαλλίων καὶ λοιπῶν τοιούτων, μὲ τὰ ὅποια νὰ ἐργάζονται τὰ κοράσια. Τὰ κατασκευαζόμενα ἔργα νὰ πωλῶνται εἰς καταλλήλους ἐποχὰς διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ καὶ ἰδιαιτέρως, ὅταν παρουσιάζονται ἀγορασταὶ καὶ συνάμα νὰ γίνωνται δεκταὶ καὶ παραγγελίαι. Ἐκ τοῦ προῖον δὲ τῆς πωλήσεως ἐκάστου ἔργου, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῇ ἡ ἀξία τῆς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς καταναλωθείσης πρώτης ὕλης, ἡ ὅποια ἀξία νὰ ἐπιπροστίθεται ἐκάστοτε εἰς τὸ καταθεμένον κεφάλαιον πρὸς συμπλήρωσίν του, ὅ,τι ἄλλο μένει ὡς κέρδος νὰ ᾖναι πρὸς ὄφελος τῆς μαθητρίας, ἡ ὅποια κατεσκεύασε τὸ ἔργον. Ὅταν τυχὸν δὲν πωλοῦνται τὰ ἔργα ὅλα, διὰ τὰ ὑπολειπόμενα νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ σχολῇ ἰδιαίτερον μέρος, τὸ ὅποιον νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀποθήκη καὶ νὰ φυλάσσωνται ἐν αὐτῇ μὲ καταγραφὴν καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν των καὶ μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἐργάτιδος διὰ νὰ πωληθῶν βαθμιαίως εἰς ἄλλας εὐκαιρίας ἢ καὶ διὰ λαχείου διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀνελλιπῇ λειτουργίαν τοῦ σχολείου νὰ διορίζῃ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐντιμωτέρων καὶ καταλληλοτέρων προσώπων ἐκεῖ τοῦ τοποῦ τρεῖς ἐφόρους, μετὰ τῶν ὁποίων νὰ συνεννοῇται περὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ σχολείου. Ὁ εἰς τῶν ἐφόρων νὰ ᾖναι καὶ ταμίας, ὥστε νὰ κρατῇ τακτικούς λογαριασμοὺς καὶ καταγράφῃ λεπτομερῶς κατ' ἔτος, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐργαλείων καὶ ἐπίπλων τῶν σχολείων, τὰς δὲ καταγραφὰς καθὼς καὶ λογαριασμοὺς τούτους ὑπογεγραμμένους καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων δύο ἐφόρων, νὰ ὑποβάλλῃ ἐτησίως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, καθὼς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἐπομένου ἔτους, καὶ ἂν τὸ ἐργαστήριον παρουσιάζῃ ἔλλειμμα νὰ τὸ συμπληροῖ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ νὰ

ᾖναι τὸ ἔλλειμμα τοῦτο περισσότερον ἀπὸ 500 πεντακόσια φράγκα.

Ἄρθρον 6.

Κληροδοτῶ ἐπίσης ἐτησίως τὰ ἐξῆς· α') φράγκα τρεῖς χιλιάδες εἰς τὸ σχολεῖον ἐν τῷ χωρίῳ Λέκελι τῆς Ἡπείρου, τὸ ὅποιον ὁ ἴδιος ἐσύστησα καὶ διατηρῶ, νὰ κτίσῃ εἰς αὐτὸ κοντὰ ἐκεῖ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ, δωμάτια διὰ κατοικίαν διδασκάλου· β') φράγκα χίλια διακόσια εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον ἐν τῷ χωρίῳ Δρόβιανι τῆς Ἡπείρου· γ') φράγκα χίλια διακόσια εἰς τὸ σχολεῖον Δέλβινο ἐπίσης τῆς Ἡπείρου· δ') φράγκα χίλια διακόσια εἰς τὸ σχολεῖον ἐν Φιλιάταις· ε') φράγκα χίλια εἰς τὸ σχολεῖον χωρίου Κηπαροῦ τῆς Χειμάρρας Ἡπείρου· ς') φράγκα χίλια διακόσια εἰς τὰς δύο κοινότητας χωρίᾳ Κάριανη καὶ Κακόση πρὸς διατήρησιν δημοτικῶν σχολείων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κάριανης· ζ') φράγκα πεντακόσια εἰς τὸ χωρίον Χουντουκοῦκι πρὸς διατήρησιν ἐνὸς ἱερέως, ὅστις νὰ διδάξῃ καὶ τὰ παιδία εἰς κελλὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 7.

Κληροδοτῶ εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον λίρας ὀθωμανικὰς χιλίας διακοσίας ἐτησίως, φροντίζουσα πάντοτε διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ αἰωνίαν συντήρησιν αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ διδῇ κατ' ἔτος τὸ Διοικητικὸν τοῦ Παρθεναγωγείου Σύμβούλιον εἰς τὴν Ἐφορίαν τῶν ἐν Ἐπταπύργῳ ἐθνικῶν φιλάνθρωπικῶν καταστημάτων διὰ τὸ ὀριζόμενον ἐμβατικὸν τοῦ γηπέδου τοῦ κτιρίου τῆς σχολῆς διακοσίας λίρας συμφώνως τῷ Πατριαρχικῷ Σιγγιλίῳ ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου 5433, γενομένου ἐν ἔτει 1881 κατὰ μῆνα Ἰούνιον, αἱ δὲ χίλιαι λίραι εἶναι προωρισμέναις διὰ νὰ ἐκπαιδεύωνται καὶ διατηροῦνται εἰς

τὸ κατάστημα ὑπότροφοί μου τριάντα τὸν ἀριθμὸν κοράσια ἀπόρων ὁμογενῶν, τὰ ὅποια θὰ λαμβάνωνται ἀπὸ ὅλας μὲν τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας τῆς νῦν Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ ἰδίως ἐκ τῆς ἰδιαίτερας πολυπαθοῦς πατρίδος μου Ἡπείρου, πάντοτε περισσότερα καὶ μόνον ἐκεῖνα ὧν αἱ οἰκογένειαι εἶναι ἐγκατεστημέναι εἰς τὴν πατρίδα ἐν Ἡπείρῳ καὶ διαμένουν πάντοτε ἐκεῖ, θὰ λαμβάνωνται δὲ ὑπὸ ἀσφαλῆ ἐγγύησιν ὑπὸ τὴν ῥητὴν καὶ ἀπαράβατον ὑποχρέωσιν ὧν ἐν γένει τῶν ὑποτρόφων τούτων, τὸ νὰ ὑπάγουν μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν των νὰ διδάξουν πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας καὶ τῶν φώτων ἀνὰ μέσον τοῦ γυναικείου φύλου τῶν Ἑλληνίδων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, συμφώνως μὲ τὸν παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθέντα καὶ ὑπογραφέντα κανονισμόν, διὰ νὰ μορφώσουν μαθητρίας, αἱ ὁποῖαι νὰ γείνουν χρησταὶ καὶ ἐνάρετοι μητέρας, διὰ νὰ δώσουν καὶ αὐταὶ ὁμοίαν ἀνατροφὴν καλὴν εἰς τὰ τέκνα των διὰ νὰ γίνουν καλοὶ πολῖται. Ἐπίσης θὰ γίνουν δεκταὶ διὰ νὰ διδάσκωνται μόνον δωρεὰν ὡς ἐξωτερικαὶ μαθήτραι κοράσια τοῦ λαοῦ τῶν πλέον πτωχοτέρων οἰκογενειῶν σύμφωνα μὲ τὸν ἄνω ἀναφερόμενον κανονισμόν, ἐπειδὴ δὲ νῦν, ὅπως ἐπροικοδόμησα τὸ Παρθεναγωγεῖον τοῦτο Ζάππειον, διὰ τοῦ ἀνεγερθέντος οἰκοδομήματος εἶναι ἀπηλλαγμένον ἀπὸ ἐνοίκιον καὶ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅτι τὸ κατάστημα χωρεῖ περισσότερας μαθητρίας καὶ τοιουτοτρόπως θὰ αὐξήσῃ περισσότερο τὸ εἰσόδημά του μὲ τὰ διδάκτρα τῶν μαθητριῶν, συγχρόνως δὲ καὶ μὲ τὸν φιλογενῆ ζῆλον καὶ τὴν καλὴν οἰκονομίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑρίζω ἀπὸ τώρα, ὅτι κάθε περίσσευμα τὸ ὅποιον ἤθελε φανῇ εἰς τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους, ὁποῖονδήποτε καὶ ἂν ᾖ αὐτό, μικρὸν ἢ μέγαλον, νὰ καταθέτῃται εἰς ἀσφαλῆ ἐθνικὴν Τράπεζαν ὡς κεφάλαιον ἐπὶ τόκου καὶ ἀνατοκισμοῦ, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ ἓνα ἰδιαίτερον κεφάλαιον, μέχρις οὗ θέλει κάμει τὸ κεφάλαιον αὐτὸ νὰ φέρῃ ἓνα τόκον ἕως πεντακοσίων λιρῶν ἑτησίως, καὶ τότε κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὅποιον θὰ διαιρῇ τὸ περίσσευμα τοῦτο

εἰς ποσὰ ἀνάλογα μὲ τοὺς τόκους αὐτοὺς, νὰ κάμῃ πᾶσαν ἑλλειψιν καὶ ἐπισκευὰς τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου, ἔπειτα διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν κατάστασιν τῶν βοηθουμένων σχολείων. Χάριν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου τὰ διδάκτρα τῶν μαθητριῶν ὧν, ὅσαι πληροῦν, πρέπει νὰ διατηροῦνται πάντοτε εἰς τὴν ἰδίαν πληρωμὴν, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων τοιούτων σχολείων, καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ λόγος ἐνεκα τῶν περισσευμάτων περὶ ἐκπτώσεως, τὰ ὅποια θὰ χρησιμεύουν, ὡς ἄνω λέγω, εἰς συνδρομὴν καὶ ἐπιστηρίζιν ἀπόρων σχολείων, μετὰ τὸν θάνατόν μου δὲ ἀφίνω τὴν Ζάππειον Ἐπιτροπὴν, σύμφωνα μὲ τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ἔχω ἐγὼ ὡς ἰδρυτῆς καὶ κτήτωρ τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὸ μετὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐκεῖ φιланθρωπικῶν καταστημάτων συμβόλαιό μου, ἐπίσης καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Σιγγιλίου, νὰ ἐκτελῇ, λέγω, ἡ Ἐπιτροπὴ ὅλα ὅσα κρίνει κατὰλληλα καὶ συμφέροντα πρὸς τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ καθιδρύματος, συνεννοημένη δὲ μὲ τὸ Συμβούλιον τοῦ Ζαππείου· τὸν δὲ λογαριασμόν εἰσπράξεων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους θὰ δημοσιεύῃ τὸ Συμβούλιον κατ' ἔτος εἰς φυλλάδια ἔντυπα μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν καὶ ὀνοματοειδῶς· περὶ δὲ διευθυντρίας πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τῆς νὰ ἐκλέγῃται πρὸ πάντων ἐκ τῶν ὑποτρόφων ἢ πλέον ἠθικωτέρα καὶ ἱκανωτέρα, συσταῖνον αὐτῇ τὸ Συμβούλιον ὁμοψήφως· ἐὰν δὲ ἀτυχῶς καὶ παρ' ἐλπίδα δὲν ᾔθελεν εἶναι μετὰξὺ αὐτῶν καμμία, ἢ ὅποια νὰ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν θέσιν τῆς διευθυντρίας, τότε καὶ μόνον θὰ ἐκλέγῃται ἄλλη τις ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας τὰς μᾶλλον διακρινομένας διὰ τὰ χρηστὰ ἦθη καὶ τὴν παιδείαν, σύμφωνα μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου. Οἰαδήποτε τῶν διευθυντριῶν γηράσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς πράγματι δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ ἐργάζεται, τότε δύναται αὐτὴ (ἂν θέλῃ) νὰ μείνῃ ἐντὸς τοῦ Παρθεναγωγείου, νὰ συντηρεῖται καὶ νὰ περιθάλπεται ὡς πρότερον, λαμβάνουσα καὶ εἰς σύνταξιν τέσσαρας ὀθωμανικὰς

λίρας κατὰ μῆνα, ἔχων καὶ ὑπ' ὄψιν πάντοτε τὴν καλὴν διαγωγὴν τῆς καὶ συμπεριφορᾶν πρὸς ὅλους.

*Ἀρθρον 8.

Ἐκτὸς τῆς ἄλλης περιουσίας μου, τὴν ὁποίαν ἀναφέρω εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς παρούσης μου διαθήκης, ἔχω προσέτι καὶ τὸ δι' ἐξόδων μου ἰδρυθὲν ἐδῶ ἐν Βροσθενίῳ ἀτμοκίνητον ἐργοστάσιον πνευματοποιεῖον καὶ ἀλευροποιεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁλύμπια» ἰδιαιτέραν καὶ ἀτομικὴν μου περιουσίαν. Μετὰ τὸν θάνατόν μου ἐγκαθιστῶ καὶ εἰς τοῦτο κληρονόμον μου τὸ Κράτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μὲ τοὺς ἰδίους, ὄρους, διατάξεις καὶ συνθήκας, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἄλλην μου περιουσίαν, τὴν δὲ ἐκτέλεσιν θὰ ἔχῃ ἡ Ζάππειος ἐπίσης Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἐπειδὴ τὸ κτῆμα Βροσθενίον, τὸ ὁποῖον μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα ἐδῶ κτήματα τοῦ ἀοιδιμοῦ ἐξαδέλφου μου Εὐαγγέλη ἔχει ἀφημένα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον διὰ νὰ χρησιμοποιῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τὸν θάνατόν μου τὰ περισσεύματα τοῦ εισοδήματός των εἰς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡ Ζάππειος λοιπὸν Ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοεῖται μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων διὰ νὰ ἐνοικιάζεται καὶ τὸ ἀτμοκίνητον τοῦτο συγχρόνως μὲ τὸ κτῆμα Βροσθενίου καὶ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, ὡς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη τοῦ μακαρίτου ἐξαδέλφου μου, εἴτε εἰς τὸν ἴδιον ἐνοικιαστὴν τοῦ κτήματος, εἴτε εἰς ἄλλον, ὅπως θὰ τὸ ἐγκρίνῃ συμφερότερον καὶ ἀσφαλέστερον, ὑπολογίζω δὲ τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον τὸ πνευματοποιεῖον τριάντα χιλιάδες φράγκα καὶ ἄλλα τόσα τὸ ἀλευροποιεῖον· τὸ εισόδημα δὲ τοῦτο θὰ ἐνόνεται κατ' ἔτος μὲ τὰ μερίσματα τῶν 53 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας ἔχω καταθεμένας εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν, διὰ τὸν σκοπὸν ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, συμφώνως μὲ τὰς ἐπιστολάς

μου ἀπὸ 11 καὶ 14 Νοεμβρίου 1878, 17 καὶ 21 Δεκεμβρίου 1878, καὶ τὸ σχηματιζόμενον αὐτὸ ποσὸν θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν ἐνὸς ἢ περισσοτέρων πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ συμπράττωσιν ἠθικῶς καὶ αἱ δύο ῥηθεῖσαι ἐπιτροπαὶ μὲ τὴν αὐτὴν ὁμοῦ Ζάππειον Ἐπιτροπὴν καὶ θὰ συσκέπτεται ἐν ἰσοψηφίᾳ περὶ τῆς καλλιτέρας ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τῶν σχολείων τούτων πρὸς σύστασιν τοῦ ἐνὸς ἢ περισσοτέρων, τὰ ὁποῖα θὰ συστηθοῦν κατὰ προτίμησιν εἰς Θεσσαλίαν καὶ εἰς Ἡπειρον, ὁ ἀπαιτούμενος τόπος γῆς καλλιεργησίμου εἰς μὲν τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τὰ ἐκεῖ κτήματά μου, εἰς δὲ τὴν Ἡπειρον θὰ ἀγορασθῇ ὅπου θὰ κτισθῇ ἀπλουστάτη προσδιωρισμένη διὰ κατοικίαν καὶ σχολεῖον γεωργῶν, ἐν αὐτῇ θὰ συντηρῆται ἀριθμὸς τις νέων τὴν ἡλικίαν γεωργῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ προσλαμβάνονται ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, διὰ νὰ διδαχθῶσι πρακτικῶς τὴν γεωργίαν ἀπὸ ἑνὸς ἢ δύο διδασκάλους· ἡ διδασκαλία θὰ γίνεται πρακτικὴ, οἱ δὲ μαθηταὶ θὰ ἐργάζωνται καὶ θὰ διευθύνωνται ἀπὸ τοὺς διδασκάλους πρὸς τελειοποίησιν τῆς γεωργικῆς ἐργασίας καὶ τῆς καλλιτερέσεως τῶν προϊόντων, ἀνὰ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην θὰ διδάσκονται γραφὴν, ἀνάγνωσιν, ἀριθμητικὴν καὶ κατῆχσιν· ἡ δίκαια καὶ ἐνδυμασία των θὰ ᾔηται ὅπως ἀνήκει εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν, ἡ διδασκαλία καὶ συντήρησις των θὰ ᾔηται δωρεάν, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν θὰ ὁρισθῇ ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς ἀναλόγως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, θὰ ἔχουν δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεώς μου αὐτός, τὸ νὰ λαμβάνωσι τὰ τέχνα τῶν γεωργῶν μας πρακτικῶς ἀπλὰς γνώσεις τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν καὶ μίαν ὅλως πρακτικὴν πειθαρχίαν καὶ ἠθικοποίησιν, ὥστε ἐπιστρέφοντες εἰς τὰ χωρία των νὰ χρησιμεύουσιν εἰς τοὺς λοιποὺς συντοπίτας των μὲ τὸ παράδειγμα τῆς καλῆς ἐργασίας, φιλεργίας καὶ ἠθικότητός των· τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἔχῃ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν σύστασιν τοῦ σχολείου ἢ τῶν σχολῶν, ἐὰν δὲν εὕρῃ εἰς τὰ ἐγγράφα μου τέλειον κανονισμόν περὶ τοιούτων σχο-

λείων, τὸν ὅποιον θέλω φροντίσει ἂν εἰμφορέσω νὰ κάμω ὅπως καλλίτερον διατυπώσω τοὺς σκοποὺς μου.

Ἄρθρον 9.

Ὡς ἐκτελεστής τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου ἐξαδέλφου μου Εὐαγγέλιου Ζάππα, χρεωστῶ ν' ἀναφέρω τὰ ἐξῆς. Ὅλας τὰς ἐτήσιας δόσεις κατὰ τὴν διαθήκην του ἐξακολουθῶ νὰ πληρώνω ἀπ' ἀρχῆς τακτικῶς κατ' ἔτος, καθὼς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μου· συγχρόνως δὲ ἔκτισα καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων· ἐτι δέ, ἐπειδὴ μετὰ τὸν θάνατόν μου τὰ κτήματα αὐτὰ εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων θὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν ταύτην, ὡς εἰς τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου διαλαμβάνει, ἔκρινα καλὸν ὅτι ἡ σεβαστὴ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἔχῃ γνῶσιν καὶ διὰ τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα τῶν ἐνταῦθα κτημάτων του, κατὰ ποίαν ἀξίαν πρέπει νὰ ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἕκαστα ἕνα κατάλογον, εἰς τὸν ὅποιον ἐσημείωσα διὰ τὸ κάθε κτῆμα, καθὼς καὶ διὰ τὰ δάση, καὶ τὸν ἐσωκλείω ἐντὸς τῆς παρούσης διαθήκης μου καὶ παρ' ἐμοῦ ὑπογεγραμμένον.

Ἄρθρον 10.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πολυπόθητος μακαρίτης ἀδελφός μου Ἀθανάσιος δικαίως ἐγνώριζεν ὅτι ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη μου ἐφθανε μέχρι λατρείας, εἰς τὴν τελευταίαν ὥραν τῆς ζωῆς του μὲ εἶπε καὶ μὲ παρήγγειλεν, ὅτι ἐπιθυμῶ καὶ ἀπαιτεῖ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του νὰ κάμῃ πρὸς αἰωνίαν μνήμην τῆς ψυχῆς του τὰ ὅσα κατωτέρω ἀναφέρω, τοῦ ἀπεκρίθην μετὰ δακρύων ὅτι ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρ-

δίας παραδέχομαι καὶ θέλω θεωρήσει αὐτὰ ἱερὰ καὶ ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερά μου χρέη, δι' αὐτὸ καὶ τὰ ἀναφέρω εἰς τὴν παρούσαν μου διαθήκην, ὥστε καὶ πρὸς παντοτεινὴν διατήρησιν καὶ ὅ,τι ἐγὼ δὲν προλάβω ζῶν νὰ ἐκτελέσω, νὰ τὰ ἐκτελέσουν οἱ μεταγενέστεροί μου, Χρῆστος καὶ Ἀπόστολος, πρὸς παντοτεινὴν δὲ διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ θὰ δώσῃ εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου χίλια φράγκα κατ' ἔτος διὰ νὰ ἐκτελοῦν μνημόσυνον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, εἴτε τοῦ Ἰανουαρίου, εἴτε τοῦ Μαΐου, εἰς τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς του νὰ γείνη λειτουργία παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ἀρχιερέως καὶ τῶν ἱερέων ἐκεῖ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του καὶ τῶν γονέων μας, ἀπὸ τὰ ὅποια νὰ δίδουν πέντε λίρας εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ πρὸς μίαν εἰς τοὺς ἱερεῖς, εἰς τὰ εὐρισκόμενα παιδία καὶ κοράσια τοῦ σχολείου, τὰ ὅποια θὰ ψάλλουν τὸ «Κύριε Ἐλέησον» πρὸς δύο φράγκα εἰς ἕκαστον, εἰς τὰ μὲν κοράσια νὰ δοθῇ διὰ χειρὸς τῆς διδασκαλίσσης, εἰς δὲ τὰ παιδία διὰ τοῦ διδασκάλου μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας· νὰ δίδουν προσέτι εἰς τοὺς διδασκάλους, διδασκαλίσσας καὶ ὑφαντρίας, ψάλλτας καὶ διάκονα ἀνὰ δέκα φράγκα. Ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ νὰ φροντίσῃ νὰ κτισθῇ ἡ ἐκεῖ Ἐκκλησία Ὑπαπαντῆς ἐκ θεμελίου, κατὰ τὸ σχέδιον τὸ ὅποιον ἔχω στείλει ἐκεῖ, καὶ πληρώσῃ τὸ κόστος, κατὰ τὴν συμφωνίαν τὴν ὁποίαν θὰ τὸ ἀναλάβῃ ἐργολάβος διὰ δημοπρασίας· τὸ δὲ μνημεῖον μὲ τὸ κοιμητήριον ἔγεινε, παρὰ νὰ περιφραγῇ μὲ σίδηρα καὶ νὰ φυλαχθῇ εἰς καλὴν κατάστασιν, τὸ ὅποιον θὰ εἶναι οἰκογενειακὸν κοιμητήριον. Ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ νὰ διορίσῃ ἕνα καλὸν ἐπιστήμονα ἱατρὸν, οἰκογενειάρχην, ἡθικόν, φιλόανθρωπον, νὰ ᾔνῃ ἐκ τῶν μερῶν ἐκεῖ, ἡ κατοικία του νὰ ᾔνῃ εἰς τὸ χωρίον Λαμπόδου, νὰ προτιμᾶται ὡς ἂν ὑπάρχει τοιοῦτος ἐκ τῆς Ζαππικῆς γενεᾶς, θὰ ᾔνῃ ἐτησίως συμφωνημένος νὰ ἔχῃ καὶ τὰ ἱατρικὰ εἰς βᾶρος του· ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ καὶ θεραπείῃ, ὡς ἂν ἀσθενήσουν ἐκ τῶν μαθητῶν καὶ μαθήτριαι τῶν ἐκεῖ παρ-

θεναγωγείων καὶ σχολείων τῶν χωρίων Λάμποδον, Λέκελι, τοὺς διδασκάλους, διδασκαλίσσας αὐτῶν καὶ ψάλτας· ὡσαύτως νὰ ἐπισκέπτεται ἄνευ πληρωμῆς καὶ θεραπείου τοὺς ἀποδεδειγμένους παμπτώχους, ἐκ τῶν χωρίων αὐτῶν τῶν σχολείων, καθὼς καὶ εἰς τὰ πλησιέστερα τριγυρινὰ χωρία Μικρὴ Τσέτα, Χουντουκούκι, Κάριαν, Κακόσι, Τριμπούκι, νὰ δίδεται ἑκατὸν ἔτος ἐπ' ὀνόματί του εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον Ζαγοριᾶς, χωρίον Νίθανι, φράγκα χίλια διακόσια, ἐωσότου ὑπάρχει τὸ σχολεῖον τοῦτο. — Ἰδοὺ, πολυπόθητε ἀδελφεὲ ἐξετέλεσα πιστῶς τὰς παραγγελίας Σου καὶ ἀναπαύου ἡσύχως εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ἄρθρον 11.

Οἱ δύο ἀνεψιοί μου Χρῆστος καὶ Ἀπόστολος καὶ κατόπιν οἱ διάδοχοί των θὰ λάβουν κατ' ἔτος παρὰ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς φράγκα χίλια διὰ νὰ ἐκτελοῦν κάθε 21 Μαΐου μνημόσυνον εἰς τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς μου, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν γονέων μου. Τὸ μνημόσυνόν μου θὰ γίνῃ ὅπως ἀναφέρω καὶ διὰ τὸν μακαρίτην καὶ ποθητὸν ἀδελφόν μου Ἀθανάσιον.

Ἄρθρον 12.

Ἐπειδὴ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Σταυροδρομίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἱεροῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅταν ἐδάνεισα εἰς αὐτὴν διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ κτίριον τῆς Ἐκκλησίας λίρας χιλίας τριακοσίας ἀτόκως, εὐγενῶς φερόμενοι καθιέρωσαν εἰς ὄνομά μου νὰ γίνηται κατ' ἔτος τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ἀρχιερατικὴ λειτουργία εἰς τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν, τὸ ἵποϊον θὰ ἐξακολουθῇ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου αἰωνίως νὰ γίνεται μετὰ τὴν λειτουργίαν

καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς μου καὶ τῶν γονέων, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀφιέρωσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην τὸ ἄνω ποσὸν τοῦ δανείου μου.

Ἄρθρον 13.

Πρὸς διατήρησιν τῆς ἐδῶ ἐν Βροσθενίῳ ἐκκλησίας, τῆς ὑποίας κτήτωρ εἶναι ὁ ἀοιδίμος ἐξαδελφός μου Εὐαγγέλης, νὰ δίδῃ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ μέσον τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Β. Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐξακόσια φράγκα κατ' ἔτος, τὰ μὲν τετρακόσια νὰ χρησιμεύουν διὰ πᾶσαν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας τῆς ἐκκλησίας, τὰ δὲ ἄλλα διακόσια νὰ δίδουν εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι νὰ μνημονεύουν πάντοτε εἰς πᾶσαν λειτουργίαν καὶ εἰς τὴν ἐξοδὸν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τὰ ὀνόματα, τὰ ὅποια εἶναι γραμμένα σκαλιστὰ ἐπάνω εἰς τὰ μνημεῖα εἰς τρεῖς τάφους, τὸ ὄνομά μου καὶ τῶν γονέων μας· χρεωστοῦν συγχρόνως νὰ προσέχουν οἱ ῥηθέντες ἱερεῖς νὰ φροντίσουν καὶ ἐπαγρυπνοῦν διὰ τὴν καλὴν φύλαξιν καὶ διατήρησιν τῶν ῥηθέντων ὑπαρχόντων μνημείων, διὰ νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε ὅπως ἦναι τῶρα μὲ τὴν σιδηρᾶν φραγὴν καὶ μὲ τὸν τοῖχον ἀπὸ ἔξω κλεισμένα· παρακαλεῖται ἡ Βασιλικὴ Πρεσβεία νὰ ἐρευνᾷ συχνάκις, καὶ ἂν οἱ ἱερεῖς δὲν ἐξακολουθοῦν ἀκριβῶς τόσον τὴν φύλαξιν τῶν μνημείων, καθὼς καὶ τὸ ὅταν λειτουργοῦν τὴν μνημόνευσιν, τότε νὰ παύῃ νὰ μὴ τοὺς διδῇται τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων φράγκων καὶ νὰ διατάττῃ ἡ Πρεσβεία νὰ εὐρεθῇ ἕνα πρόσωπον κατάλληλον ἢ ὁ δήμαρχος τοῦ χωρίου νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην καὶ νὰ λάβῃ καὶ τὸ ἐτήσιον αὐτὸ τῶν διακοσίων φράγκων· νὰ δοθῇ πρὸς χρῆσιν εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ ἐδῶ παρ' ἐμοῦ κτισμένον σχολεῖον κατ' ἔτος πρὸς τριακόσια φράγκα νὰ δοθῇ εἰς τὸ ἐν Οὐρζιτσένι νοσοκομεῖον κατ' ἔτος πρὸς φράγκα πεντακόσια νὰ χρησιμεύουν εἰς θεραπείαν τῶν πτωχῶν ἐκεῖ.

Ἄρθρον 14.

Νὰ δοθῶν εἰς τὸν κατὰ τὸν θάνατόν μου εὐρεθέντα ἰδιαίτερόν μου γραμματέα φράγκα ἅπαξ τέσσαρες χιλιάδες· νὰ δοθῶν εἰς τὸν Δημήτριον Κύρκον Νότσικας ἔαν εὐρεθῇ κατὰ τὸν θάνατόν μου εἰς ὑπηρεσίαν μου, πέντε χιλιάδες φράγκα ἅπαξ· νὰ δοθῶν εἰς τοὺς δύο διευθυντάς τῶν δύο ἐργοστασίων μου ἐδῶ καὶ εἰς Καραράσιον φράγκα ἅπαξ εἰς ἕκαστον πρὸς δύο χιλιάδες, εἰς τοὺς δύο γραμματεῖς τῶν αὐτῶν καταστημάτων φράγκα ἅπαξ εἰς ἕκαστον πρὸς χίλια, εἰς τὸν Βαγγέλην Βόδα μὲ τὸν υἱόν του, ἔαν θὰ εὐρεθῶν κατὰ τὸν θάνατόν μου εἰς ὑπηρεσίαν μου, φράγκα ἅπαξ τρεῖς χιλιάδες εἰς τοὺς δύο, τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους Ἑλλήνας καὶ Ἀλβανούς εἰς ὅλους πρὸς πεντακόσια φράγκα ἅπαξ, τοὺς ὑπηρέτας ὅλους, ὅσοι δὲν χρεωστοῦν, καὶ ὑπηρετρίας φράγκα ἅπαξ πρὸς πενήντα καὶ ὅσοι χρεωστοῦν εἰς τοὺς ὑπηρέτας νὰ τοὺς χαρισθῇ τὸ χρέος των.

Ἄρθρον 15.

Μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου νὰ μεταφερθῇ καὶ ἐνταφιασθῇ τὸ σῶμά μου εἰς τὰς Ἀθήνας ἐν τῷ ἐκεῖ νεκροταφείῳ ἡ κηδεῖα μου νὰ γίνῃ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡσαύτως καὶ τὰ μνημόσυνά μου, νὰ φροντίσῃ δὲ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ νὰ γίνῃ ἐπάνω εἰς τὸν τάφον μου μνημεῖον ἀξιοπρεπές ἐπὶ καλλιτέρου μαρμάρου, νὰ χαραχθῇ καὶ νὰ γραφθῇ ἐπάνω τοῦ τάφου μου τὰ ἑξῆς· «ἐνθάδε κεῖται τὸ σῶμα τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ δούλου τοῦ » Θεοῦ Κωνσταντίνου Χρήστου Ζάππα, γεννηθέντος ἐν Λαμπόβῳ » τῆς Ἡπείρου τὸ ἔτος 1814 καὶ ἀποβιώσαντος τάδε ἡμέραν, » μῆνα καὶ ἔτος. » Νὰ μοιράσουν τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς μου εἰς τοὺς πτωχοὺς τριάντα χιλιάδες φράγκα, ἀπὸ τὰ ὑποῖα εἴκοσι χι-

λιάδες εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ δέκα χιλιάδες εἰς τὸν Πειραιᾶ. Μετὰ τὴν διάλυσιν δὲ τοῦ σώματός μου, τὰ ὅσα μου νὰ μεταφερθῶν καὶ τεθῶν εἰς τὸ οἰκογενειακὸν μας κοιμητήριον εἰς τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς μου πλησίον κωλλητὰ μὲ τοὺς ποθητοὺς μου ἀδελφόν καὶ ἀδελφὴν, ἐπειδὴ ὡς ἐρημίτης εἰς τὰ ξένα δὲν ἠμπόρεσα ζῶν νὰ ἦμαι μαζί τους, ἐπειδὴ ἐδῶ δὲν ἔχει ποῖος νὰ φροντίσῃ δὲν ἐνταφιάζεται τὸ σῶμά μου ἐδῶ, νὰ γίνουν δὲ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου τὰ ψαλτικὰ ἐδῶ μὲ Ἀρχιερεῖα κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ νὰ μοιράζουν εἰς τοὺς πτωχοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην τρεῖς χιλιάδες φράγκα μέσον τῆς ἐνταῦθα Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

Ἄρθρον 16.

Τὴν μυστικὴν ταύτην διαθήκην μου τὴν ἔγραψα ἰδιοχείρως ἐδῶ εἰς τὸ σπίτι ὅπου κατοικῶ εἰς Βροσθένιον, ἔχων κάλλιστα τὴν ὑγείαν καὶ τὰς φρένας μου καθ' ὅλα, ὅσα δὲ ἀκολούθως τυχόν θέλω προσθήσει ἢ ἀφαιρέσει ἰδιοχείρως μου γραμμένα καὶ ὑπογεγραμμένα νὰ ἔχουν τὸ αὐτὸ κύρος καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχύν, ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι διατάξεις τῆς παρούσης μου διαθήκης, τὴν ὁποίαν καταθέτω ἐδῶ εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου καὶ θὰ εὐρεθῇ μὲ τὰ λοιπὰ χαρτῖα μου.

Ἐν Βροσθενίῳ, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1891, χίλια ὀκτακόσια ἐνενήκοντα ἔν.

(Ὑπογρ.) Κ. ΖΑΠΠΑΣ βεβαιόνω τὰ ἄνωθεν.

Ἐν Βροσθενίῳ τὴν δέκα ἐννέα Ἰουλίου χιλίους ὀκτακοσίους ἐνενήκοντα μία ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κατοικίας μου, ἐγὼ ὁ ὑποφαινόμε-

νος Κωνσταντίνος Χρήστου Ζάππας γράφω ἰδιοχείρως καὶ διορθῶν σήμερον τὴν λέξιν τὴν ὑποῖαν ἔχω εἰς τὴν παρούσαν διαθήκην μου, δηλαδή ἐκεῖ ὅπου λέγω διὰ τὰ πέντε μέλη οὕτω «διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῶν διαταγῶν τῆς παρούσης μου διαθήκης» διορίζω καὶ καθιστῶ ἐπιτρόπους μου καὶ ἐκτελεστάς τῆς παρούσης διαθήκης μου ὑπὸ τοὺς ὀριζομένους δεσμοὺς καὶ ὑποχρεώσεις», τῶρα ἀφαιρῶ μόνον τὴν λέξεις «ἐπιτρόπους» καὶ λέγω ὅτι οὐχὶ ἐπιτρόπους, παρὰ τοὺς καθιστῶ ἐκτελεστάς τῆς παρούσης διαθήκης μου ὑπὸ τοὺς ἰδίους δεσμοὺς καὶ ὑποχρεώσεις ἐκεῖ ὀριζομένους. Ἐν Βροσθενίῳ χιλίους ὀκτακοσίους ἑνενήντα μία τὴν δέκα ἑννέα μηνὸς Ἰουλίου.

(Ὑπογρ.) ΚΩΝΣΤ. ΖΑΠΠΑΣ βεβαιῶν τὰ ἄνωθεν.

Περὶ τῆς ἐπὶ δικαστηρίον παραστάσεως τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς

ΝΟΜΟΣ ΒΡΕΛ'

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ πρὸ τῶν δικαστηρίων παράστασις τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς περὶ πάσης διενέξεως περὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς διοικουμένης ἐθνικῆς περιουσίας καὶ πάντῳ ἐκ ταύτης δικαίου ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν.

Περὶ δὲ τοῦ διορισμοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου, ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς γινομένου, καὶ τῆς ἀναγνώρισεως ἀπαιτήσεων κατ' αὐτῆς καὶ καταργήσεως δικῶν κλπ. ἰσχύει ὅ,τι καὶ περὶ δημοσίου κατὰ τὸν ΑΚΑ' τῆς 22 Ἰουνίου νόμον τοῦ 1882.

Ἀλλὰ ἡ ἀναγνώρισις ἀπαιτήσεως, ἡ κατάργησις δίκης ἢ ὁ συμβιβασμὸς ἀποφασίζονται μεθ' ὁμοφώνων ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ εἰς οὐδὲν τέλος ὑποβάλλεται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην συναλλαγὴν.

* Ἐδημοσιεύθη τῇ 16 Φεβρουαρίου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 31 φύλλῳ τοῦ Α' μέρους, Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1893.

*Άρθρον 3.

Πάσης ἀγωγῆς κατὰ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς προηγεῖται αἵτησις θεραπείας πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ διατεταγμένα.

*Άρθρον 4.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς διοικουμένη ἐθνικὴ περιουσία οὐδαμῶς κατὰσχεται· περὶ δὲ τόκου ὑπερμερείας κλπ. χωρεῖ ὅ,τι καὶ περὶ δημοσίου κατὰ τοὺς ΧΛ' τῆς 27 Ἰουνίου τοῦ 1877 καὶ ΘΞΕ' τῆς 22 Μαΐου τοῦ 1882 νόμους.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1893.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. Ν. Θεοτόκης

Ὁ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν

Χ. Τρικούπης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1893.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Α. Ν. Σιμόπουλος

